

ΕΛΤΑ Hellenic Post
PRESS POST X+5 PRESS POST
ΚΩΔΙΚΟΣ 280005
ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Του Γραφείο Κ.Κ. Κορυτηνής
Αριθμός Άδειας

Ὄρθρου καὶ προέστη τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας, προέστη τῆς Ἱερᾶς Λιτανείας τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων καὶ ἐτέλεσε τὸ μνημόσυνο τῶν προκατόχων Ἀρχιερέων, οἱ ὁποῖοι ἐποίμαναν θεαρέστως τὴν ἀκριτικὴ αὐτὴ Μητρόπολη.

Α΄ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς, ὁ Σεπτός μας Ποιμενάρχης χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Α΄ Κατανυκτικοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς. Κύριος ὁμιλητὴς ὁρίστηκε ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου, ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Πορφύριος Σοφός.

ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Τὴν 25η Μαρτίου, ἡμέρα διπλοῦ ἑορτασμοῦ, τῆς Ἐθνικῆς Ἐπαναστάσεως ἀλλὰ καὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, ὁ Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων ἱερούργησε στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας, ἐτέλεσε τὴν ἐπίσημη Δοξολογία καὶ ἀμέσως μετέβη στὸν αὔλειο χῶρο τοῦ Ἱεροῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ ὅπου καὶ ὑψώνεται ὁ ἀνδριάντας τοῦ Ἐθνεγέρτου Μητροπολίτου Μαρωνείας Κωνσταντίου καὶ ἐτέλεσε ἐπιμνημόσυνη δέηση ὑπὲρ πάντων τῶν εὐκλεῶς ἀγωνισαμένων καὶ ἡρωικῶς πεσόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, κληρικῶν καὶ λαϊκῶν κατὰ τὴν Ἐθνικὴ ἡμῶν Παλιγγενεσία.

Β΄ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑ ΘΕΟΤΟΚΟ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τῆς Β΄ Στάσεως τῶν Χαιρετισμῶν πρὸς τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο στὴν Ἱερὰ Μονὴ Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Πανδρόσου. Ἀμέσως μετά, μετέβη στὸν Ἱερὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Μαρώνειας.

Β΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων, ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Σαπῶν, ὅπου καὶ ἐτέλεσε τὸ τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο τοῦ μακαριστοῦ Ἱερέως Βασιλείου Κιρκινέζη.

Β΄ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς, ὁ Σεπτός μας Ποιμενάρχης χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Β΄ Κατανυκτικοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς. Κύριος ὁμιλητὴς ὁρίστηκε ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου, ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Χρύσανθος Θεοδωρίδης.

κατάσταση στὴν ὁποία βρίσκεται. Αὐτὴ ἡ περίοδος εἶναι μία εὐκαιρία νὰ ἀνασυντάξουμε τὶς πνευματικές μας δυνάμεις, νὰ ὁπλιστοῦμε καὶ νὰ θωρακιστοῦμε μὲ ἐπιμονὴ καὶ ὑπομονή, ὥστε νὰ ἑτοιμαστοῦμε νὰ ἑορτάσουμε μὲ κάθε ψυχικὸ σθένος καὶ μὲ κάθε συναίσθημα χαρᾶς ποὺ θὰ κατακλύσει τὴν ψυχή μας τὴ Λαμπροφόρο Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΗ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων τέλεσε τὴν Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς.

Α΄ ΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑ ΘΕΟΤΟΚΟ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τῆς Α΄ Στάσεως τῶν Χαιρετισμῶν πρὸς τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο στὴν Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Φανερωμένης Βαθυρρύακος. Ἀμέσως μετά, μετέβη πρὸς τὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς.

ΤΟ ΔΙΑ ΚΟΛΛΥΒΩΝ ΘΑΥΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΤΗΡΩΝΟΣ

Ὁ Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων ἱερούργησε στὸν Κοιμητηριακὸ Ναὸ Ζωοδόχου Πηγῆς Κομοτηνῆς καὶ ἐτέλεσε τὸ μνημόσυνο πάντων τῶν διατελεσάντων Δημάρχων τῆς πόλεως ἡμῶν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Τὸ πρωὶ τῆς Α΄ Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἀναστάσιμου

Τὸ πρωὶ μετέβη στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Χαραλάμπους Μαρώνειας, ὅπου καὶ ἱερούργησε.

Α΄ ΚΑΙ Β΄ ΕΥΡΕΣΙΣ ΤΙΜΙΑΣ ΚΕΦΑΛΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων ἱερούργησε στὴν Ἱερὰ Μονὴ Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Πανδρόσου.

Α΄ ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟ

Ὁ Σεπτός μας Ποιμενάρχης κ. Παντελεήμων χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ στὴν Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Φανερωμένης Βαθυρρύακος. Τὸ πρωὶ ἱερούργησε στὸν Κοιμητηριακὸ Ναὸ Ζωοδόχου Πηγῆς Κομοτηνῆς, ὅπου καὶ ἐτέλεσε ἐπιμνημόσυνη δέηση ὑπὲρ ἀναπαύσεως πάντων τῶν κοιμηθέντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν, κληρικῶν καὶ λαϊκῶν ἐν τοῖς κοιμητηρίοις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς. Ἀμέσως, μετέβη στὸ Ἀστυνομικὸ Μέγαρο Κομοτηνῆς καὶ προέστη τῆς ἐπιμνημοσύνου δεήσεως ὑπὲρ ἀναπαύσεως πάντων τῶν πεσόντων ἀστυνομικῶν κατὰ τὴν ἐκτέλεση τοῦ καθήκοντος. Ἀκολούθως, προέστη τῆς ἐπιμνημοσύνου δεήσεως ὑπὲρ ἀναπαύσεως πάντων τῶν ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος ἀγωνισαμένων καὶ ἡρωικῶς πεσόντων κατὰ τοὺς ἀγώνας τοῦ Ἔθνους. Ἡ ἐπιμνημόσυνη δέηση ἔλαβε μέρος στὸ Στρατιωτικὸ Κοιμητήριο Κομοτηνῆς.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Γεωργίου Κομοτηνῆς.

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΣΥΓΧΩΡΗΣΕΩΣ

Ὁ Σεπτός μας Ποιμενάρχης, Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Κατανυκτικοῦ Ἑσπερινοῦ, γνωστοῦ καὶ ὡς Ἑσπερινοῦ τῆς Συγχωρήσεως, στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς. Πρὶν ἀπὸ τὸ τέλος, ὁ Σεβασμιώτατος ὁμίλησε πρὸς τὸ παρευρισκόμενο ἐκκλησίασμα καὶ τόνισε τὴ μεγίστη σημασία ποὺ ἔχει αὐτὴ ἡ περίοδος, τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, στὴν πνευματικὴ ἄνοδο τοῦ κάθε χριστιανοῦ ὥστε νὰ καρπωθοῦν τὰ πνευματικὰ ἐφόδια ποὺ εἶναι ἀπαραίτητα. Μέσα ἀπὸ τὰ δάκρυα τῆς μετανοίας, τὴν προσευχή, τὴν ἐγκράτεια καὶ τὴ νηστεία, ὁ κάθε χριστιανὸς κατανοεῖ καὶ ἀντιλαμβάνεται τὴν πτωτικὴ

Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας ἐτέλεσε ἐπιμνημόσυνη δέηση ὑπὲρ τῶν ψυχῶν πάντων τῶν εὐεργετῶν τῆς Παιδείας τοῦ Γένους μας.

ΕΟΡΤΗ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΤΡΥΦΩΝΟΣ

Ὁ Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ ἐκήρυξε τὸν Θεῖο Λόγο στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Τρύφωνος Ἐβρένου. Τὸ πρωὶ τῆς κυριώνυμης ἡμέρας ἱερούργησε στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Τρύφωνος Κομοτηνῆς.

ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Κατὰ τὴ Δεσποτικὴ Ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου καὶ ἐν συνεχεία προεξῆρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς, ὅπου καὶ ἐτέλεσε τὴν εἰς διάκονον χειροτονία τοῦ εὐλαβεστάτου Κωνσταντίνου Νούσια. Ἐν συνεχεία ἀπένειμε τὸ ὀφφίκιο τοῦ Οἰκονόμου στὸν κατὰ σάρκα ἀδελφό του Πρεσβύτερο Μιχαὴλ Νούσια.

ΕΟΡΤΗ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΟΥ

Ὁ Σεπτός μας Ποιμενάρχης κ. Παντελεήμων χοροστάτησε κατὰ τὴν Πανηγυρικὴ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τὸ πρωὶ τῆς κυριώνυμης ἡμέρας ἱερούργησε στὸν περικαλλὴ πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου Νέου Σιδηροχωρίου.

ΕΟΡΤΗ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

Κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ χοροστάτησε ὁ Ποιμενάρχης μας κ. Παντελεήμων στὸ πανηγυρίζον Ἱερὸ Παρεκκλήσιο Ἁγίου Χαραλάμπους τὸ ὁποῖο βρίσκεται στὸ Ἱερὸ Βῆμα τοῦ Ναοῦ τῆς Τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς.

τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας καὶ τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Μεγάλου Ἁγιασμοῦ στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου. Τὴν παραμονὴ τῶν Θεοφανείων ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Γεωργίου Κομοτηνῆς καὶ ἐτέλεσε τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἁγιασμοῦ τῆς παραμονῆς τῶν Θεοφανείων.

Η ΣΥΝΑΞΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων ἱερούργησε στὸν Πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ Τιμίου Προδρόμου Πελαγίας.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Γεωργίου Κρωβύλης.

ΕΟΡΤΗ ΑΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΑΙ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ

Ὁ Σεπτός μας Ποιμενάρχης κ. Παντελεήμων ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Ἀθανασίου Σάλπης.

ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΚΑΙ ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΩΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων χοροστάτησε κατὰ τὴν Πανηγυρικὴ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Ἀθανασίου Κοσμίου. Τὸ πρωὶ τῆς κυριώνυμης, ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Ἀθανασίου Αἰγείρου.

ΕΟΡΤΗ ΑΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας ἐτέλεσε τὴν ἀρχαιοπρεπὴ Θεία Λειτουργία στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ Κομοτηνῆς.

ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου καὶ ἐν συνεχεία προεξῆρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας στὸν

Τεῦχος 29ο • Ἰανουάριος-Μάρτιος 2021

Ἐκκλησιαστικὲς εἰδήσεις

Ἐπιμέλεια: Ἱεροδιάκονος Ἰάκωβος Μαλακούδης

Πνευματικὴ κίνηση Ἰανουάριος-Μάρτιος 2021

ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΠΕΡΙΤΟΜΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Ὁ Σεπτός μας Ποιμενάρχης Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στὸν Πανηγυρικὸ Ἑσπερινό, στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Βασιλείου Παγουρίων. Τὴν κυριώνυμη ἡμέρα χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου καὶ ἐν συνεχεία προεξῆρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας, στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας, ἐτέλεσε τὴν ἐπίσημη δοξολογία ἐπὶ τῇ ἀνατολῇ τοῦ νέου ἔτους καὶ εὐλόγησε τὴ βασιλόπιτα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Ξυλαγανῆς, ὅπου καὶ ἐτέλεσε τὴν εἰς Πρεσβύτερον χειροτονία τοῦ εὐλαβεστάτου διακόνου π. Ἀλεξάνδρου Ἀλεξανδρίδη.

ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ

Ἡ Δεσποτικὴ Ἑορτὴ τῶν Θεοφανείων ἑορτάστηκε μὲ τὴ δέουσα λαμπρότητα καὶ μὲ τὸν κατάλληλο ἐκκλησιαστικὸ παλμό. Ὁ Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου καὶ ἐν συνεχεία προεξῆρχε

θεσμὸς τῆς κατηχήσεως δὲν ὑπάρχει πιά, τὸ βασικὸ νόημα τῆς Σαρακοστῆς παραμένει τὸ ἴδιο. Γιατί, ἂν καὶ εἴμαστε βαπτισμένοι, ἐκεῖνο ποὺ συνεχῶς χάνουμε καὶ προδίδουμε εἶναι ἀκριβῶς αὐτὸ ποὺ λάβαμε στὸ βάπτισμα. Ἔτσι τὸ Πάσχα γιὰ μᾶς εἶναι ἡ ἐπιστροφή, ποὺ κάθε χρόνο κάνουμε, τὸ βάπτισμά μας καὶ ἑπομένως ἡ Σαρακοστὴ εἶναι ἡ προετοιμασία μας γι' αὐτὴν τὴν ἐπιστροφή, ἡ ἀργὴ ἀλλὰ ἐπίμονη προσπάθεια νὰ πραγματοποιήσουμε τελικὰ τὴ δική μας διάβαση, τὸ Πάσχα μας, τὸ πέρασμά μας στὴ νέα ἐν Χριστῷ ζωή.

Ἡ Ἁγία Τεσσαρακοστὴ εἶναι μία μίμηση τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ. Μετὰ τὴ βάπτισή Του ὁ Χριστὸς πῆγε στὴν ἔρημο καὶ ἐκεῖ «νηστεύσας ἡμέρας τεσσαράκοντα καὶ νύκτας τεσσαράκοντα ὕστερον ἐπείνασεν».[1] Ὁ Χριστὸς ἦταν τέλειος Θεὸς καὶ τέλειος ἄνθρωπος καὶ μέσα του δὲν εἶχε τὴν ἁμαρτητικὴ φορά, ἀλλὰ χρειαζόταν νὰ μᾶς δώσει τύπο ζωῆς. Ἔπρεπε νὰ ἔχουμε μία εἰκόνα ἀσκήσεως μπροστά μας, γιὰ νὰ ἐπιτύχουμε τὸν σκοπό μας, ποὺ εἶναι ἡ ἕνωσή μας μὲ τὸν Θεό. Κατὰ τὴν περίοδο αὐτὴ δέχθηκε καὶ τοὺς πειρασμοὺς τοῦ διαβόλου καὶ κατὰ τὴ διάρκεια τῶν πειρασμῶν Του «Ἄγγελοι διηκόνουν αὐτῷ».[2] Πολλὰ διδάγματα ἔχει νὰ μᾶς δώσει ἡ περίοδος τῶν πειρασμῶν τοῦ Κυρίου. Πρέπει τὴν περίοδο τῆς νηστείας νὰ συχνάζουμε στὴν Ἐκκλησία, στὶς ἀκολουθίες, καὶ ὅλοι μαζὶ νὰ στηρίζουμε ὁ ἕνας τὸν ἄλλο γιὰ νὰ ἐνθαρρυνόμαστε πὼς στὸν ἀγώνα μας δὲν εἴμαστε μόνοι, ἀλλὰ μαζί μας εἶναι ὅλη ἡ Ἐκκλησία. Τὸν Κύριο Τὸν ἐνθάρρυναν οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ. Καταλαβαίνουμε συνεπῶς πόση μεγάλη ὠφέλεια παίρνουμε ἀπὸ τὴν ἁγία Τεσσαρακοστή.

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος γράφει πὼς κατὰ τὴν περίοδο τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ὁ ἄνθρωπος ἐμπορεύεται τὴν πνευματικὴ ἐμπορία καὶ συγκεντρώνει πολὺ πλοῦτο ἀρετῆς. Τονίζει πὼς δὲν εἶναι μεγάλο κατόρθωμα νὰ διέλθουμε τὶς ἡμέρες ἁπλῶς τῆς νηστείας, ἀλλὰ σημασία ἔχει νὰ διορθώσουμε κάτι ἀπὸ τὰ ἐλαττώματά μας καὶ νὰ πλυθοῦμε ἀπὸ τὰ ἁμαρτήματά μας, «εἰ διωρθώσαμεν τί τῶν ἡμετέρων ἐλαττωμάτων, εἰ τὰ ἁμαρτήματα ἀπενιψάμεθα».

Ἡ κατανυκτικὴ περίοδος τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς βοηθᾶ πολὺ τὶς ψυχὲς στὴ σωστὴ κατεύθυνση τῆς ζωῆς. Βοηθᾶ στὸν ἐντοπισμὸ τῶν παθῶν, τῶν ἐλλείψεων καὶ τῶν ἐλαττωμάτων μας. Φωτίζει ἐσωτερικὲς πληγὲς καὶ ἀποκαλύπτει πνευματικὰ προβλήματα ποὺ μπορεῖ ἄλλοτε νὰ εἶναι ἀπωθημένα μέσα μας καὶ ἄλλοτε ἀδιευκρίνιστα. Λειτουργεῖ διαρκῶς ὡς συνεχὴς πρόσκληση γιὰ προσωπικὴ μεταμόρφωση.

Ἕνα ταξίδι λοιπόν, ἕνα προσκύνημα! Καθὼς τὸ ἀρχίζουμε, καθὼς κάνουμε τὸ πρῶτο βῆμα στὴ χαρμολύπη τῆς Μεγάλης Σαρακοστῆς βλέπουμε –μακριά, πολὺ μακριά– τὸν προορισμό. Εἶναι ἡ χαρὰ τῆς Λαμπρῆς, εἶναι ἡ εἴσοδος στὴ δόξα τῆς Βασιλείας. Εἶναι αὐτὸ τὸ ὅραμα, ἡ πρόγευση τοῦ Πάσχα, ποὺ κάνει τὴ λύπη τῆς Μεγάλης Σαρακοστῆς χαρά, φῶς, καὶ τὴ δική μας προσπάθεια μία πνευματικὴ ἀνοιξη. Ἡ νύχτα μπορεῖ νὰ εἶναι σκοτεινὴ καὶ μεγάλη, ἀλλὰ σὲ ὅλο τὸ μῆκος τοῦ δρόμου μία μυστικὴ καὶ ἀκτινοβόλα αὐγὴ φαίνεται νὰ λάμπει στὸν ὁρίζοντα.

Μὴ καταισχύνης ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας ἡμῶν, Φιλάνθρωπε!

---

[1] *Ματθ. δ΄*, 2.

[2] *Μαρκ. α΄*, 13.

μα τῆς πνευματικῆς αὐτῆς περιόδου προσφέρεται γιὰ περισσοτέρη ἐνδοσκόπηση, λεπτομερέστερο αὐτοέλεγχο, μὲ μοναδικὴ ἐπιδίωξη τὴ βαθιὰ μετάνοιά μας γιὰ τὰ πεπραγμένα καὶ τὶς ἐλλείψεις τοῦ βίου μας.

Τὸ πνεῦμα της εἶναι πνεῦμα βαθιᾶς, ἐπίπονης καὶ ἀγωνιστικῆς ἀναζήτησης, ἔτσι ὅπως ἐκφράζεται ἀπὸ τὴν Εὐχὴ τοῦ Ἁγίου Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου σὲ κάθε σχεδὸν ἱερὴ ἀκολουθία τῆς Σαρακοστῆς. Μᾶς ζητάει

ἡ εὐχὴ νὰ ἐγκαταλείψουμε τὸ πνεῦμα τῆς ἀργίας, τῆς περιεργείας, τῆς φιλαρχίας καὶ τῆς ἀργολογίας καὶ νὰ ἐγκολπωθοῦμε τὸ πνεῦμα τῆς σωφροσύνης, τῆς ταπεινοφροσύνης, τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς ἀγάπης. Καὶ τελειώνει ἡ ὡραία αὐτὴ προσευχὴ μὲ τὴν παράκληση πρὸς τὸν Θεό: «Δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου».Ἕνας ἀγώνας δηλαδὴ νὰ ἀφήσουμε τὴν κατάκριση, τὸν σχολιασμὸ τῶν ἄλλων, τὸ κουτσομπολιὸ καὶ νὰ κοιτάξουμε τὸν δικό μας ἐσωτερικὸ κόσμο, τὶς δικές μας ἀδυναμίες, τὶς δικές μας πτώσεις καὶ ἀνομίες. Εἶναι πορεία ἡ Σαρακοστή. Ὄχι μόνο μιᾶς συγκεκριμένης χρονικῆς περιόδου, ἀλλὰ καὶ μιᾶς θεραπευτικῆς προόδου. Δὲν προσβλέπει στὴν τήρηση κάποιων ἐξωτερικῶν καὶ γι' αὐτὸ μόνο ὑποβοηθητικῶν κανόνων, ἀλλὰ οὐσιαστικότερα στὴν ἀπόκτηση ταπεινοῦ φρονήματος, αὐτογνωσίας καὶ μετανοίας.

Γι' αὐτὸ καὶ σὰν τέτοια δὲν εἶναι μελαγχολικὴ περίοδος, ἀλλὰ περίοδος ποὺ ἔχει τὸ στοιχεῖο τῆς χαρᾶς, ποὺ μᾶς φέρνει πιὸ κοντὰ στὸν Θεό, στὸν συνάνθρωπο καὶ στὸν ἴδιο μας τὸν ἄγνωστο ἑαυτό.

Ὅταν κάποιος ξεκινάει γιὰ ἕνα ταξίδι θὰ πρέπει νὰ ξέρει ποῦ πηγαίνει. Αὐτὸ συμβαίνει καὶ μὲ τὴ Μεγάλη Σαρακοστή. Πάνω ἀπ' ὅλα ἡ Μεγάλη Σαρακοστὴ εἶναι ἕνα πνευματικὸ ταξίδι ποὺ προορισμός του εἶναι τὸ Ἅγιο Πάσχα, ἡ Ἑορτὴ τῶν Ἑορτῶν. Εἶναι ἡ προετοιμασία γιὰ τὴν «πλήρωση τοῦ Πάσχα, ποὺ εἶναι ἡ πραγματικὴ Ἀποκάλυψη». Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ θὰ πρέπει νὰ ἀρχίσουμε μὲ τὴν προσπάθεια νὰ καταλάβουμε αὐτὴν τὴ σχέση ποὺ ὑπάρχει ἀνάμεσα στὴ Σαρακοστὴ καὶ στὸ Πάσχα, γιατὶ αὐτὴ ἀποκαλύπτει κάτι πολὺ οὐσιαστικὸ καὶ πολὺ σημαντικὸ γιὰ τὴ χριστιανικὴ πίστη καὶ ζωή μας.

Ὁλόκληρη ἡ λατρεία τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὀργανωμένη γύρω ἀπὸ τὸ Πάσχα, γι' αὐτὸ καὶ ὁ λειτουργικὸς χρόνος, δηλαδὴ ἡ διαδοχὴ τῶν ἐποχῶν καὶ τῶν ἑορτῶν, γίνεται ἕνα ταξίδι, ἕνα προσκύνημα στὸ Πάσχα, ποὺ εἶναι τὸ Τέλος καὶ ποὺ ταυτόχρονα εἶναι ἡ Ἀρχή. Εἶναι τὸ τέλος ὅλων αὐτῶν ποὺ ἀποτελοῦν τὰ «παλαιὰ» καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς «νέας ζωῆς», μία συνεχὴς «διάβαση» ἀπὸ τὸν κόσμο τοῦτο στὴ Βασιλεία ποὺ ἔχει ἀποκαλυφθεῖ ἐν Χριστῷ.

Στὴν ἀρχαία Ἐκκλησία ὁ βασικὸς σκοπὸς τῆς Σαρακοστῆς ἦταν νὰ προετοιμαστοῦν οἱ κατηχούμενοι, δηλαδὴ οἱ νέοι ὑποψήφιοι χριστιανοί, γιὰ τὸ βάπτισμα ποὺ ἐκεῖνον τὸν καιρὸ γινόταν στὴ διάρκεια τῆς ἀναστάσιμης Θείας Λειτουργίας. Ἀλλὰ ἀκόμα καὶ τώρα ποὺ ἡ Ἐκκλησία δὲν βαπτίζει πιὰ τοὺς χριστιανοὺς σὲ μεγάλη ἡλικία καὶ ὁ

Ἡ ἁγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστὴ

Πρωτοπρεσβύτερος
Δημήτριος Τρέσαλος

Τὸ στάδιον τῶν ἀρετῶν ἠνέωκται, οἱ βουλόμενοι ἀθλῆσαι εἰσέλθετε, ἀναζωσάμενοι τὸν καλὸν τῆς Νηστείας ἀγῶνα οἱ γὰρ νομίμως ἀθλοῦντες, δικαίως στεφανοῦνται καὶ ἀναλαβόντες τὴν πανοπλίαν τοῦ Σταυροῦ τῷ ἐχθρῷ ἀντιμαχησόμεθα, ὡς τεῖχος ἄρρηκτον κατέχοντες τὴν Πίστιν καὶ ὡς θώρακα τὴν προσευχὴν καὶ περικεφαλαίαν τὴν ἐλεημοσύνην, ἀντὶ μαχαίρας τὴν νηστείαν, ἥτις ἐκτέμνει ἀπὸ καρδίας πᾶσαν κακίαν. Ὁ ποιῶν ταῦτα, τὸν ἀληθινὸν κομίζεται στέφανον, παρὰ τοῦ Παμβασιλέως Χριστοῦ, ἐν ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως.

Στιχηρὸν ἰδιόμελον αἴνων
Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς. Ἦχος πλ. α΄

Εἶναι στάδιο καὶ γυμναστήριο καὶ παλαίστρα. Εἶναι καὶ ἀγώνας, εἶναι μάχη καὶ πάλη τῶν Χριστιανῶν. Πάλη κατὰ τῶν ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν. Κατὰ τῆς αἰσθητῆς καὶ ὁρατῆς ὕλης καὶ τῆς σάρκας, ἀλλὰ καὶ κατὰ τοῦ ἀοράτου, τοῦ ἀσάρκου διαβόλου, τοῦ ἐφευρέτη καὶ ἐμπνευστῆ τῆς ἁμαρτίας καὶ τῶν πονηρῶν του δαιμόνων. Γι' αὐτὸ εἶναι καιρὸς νηστείας, καιρὸς κατάνυξης καὶ μετανοίας. Εἶναι πόλεμος καὶ ἀγώνας ἱερός, μάχη καὶ πάλη σκληρὴ καὶ τρομερή, ἀλλὰ καὶ νίκη ἔνδοξη καὶ λαμπρή. Νίκη ποὺ κάνει τοὺς δαίμονες νὰ τρομάζουν καὶ τοὺς ἀγγέλους νὰ θαυμάζουν, νίκη τὴν ὁποία εὐλογεῖ πλούσια ὁ Θεὸς καὶ τὴν ἐπιβραβεύει μὲ οὐράνια ἔπαθλα καὶ βραβεῖα. Τέτοια εἶναι ἡ Μεγάλη Τεσσαρακοστή.

Ἡ περίοδος ποὺ προηγεῖται τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Ἑβδομάδος καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας καὶ μᾶς προετοιμάζει γιὰ τὰ μεγάλα αὐτὰ γεγονότα ὀνομάζεται «Σαρακοστή» καὶ ὀνομάζεται ἔτσι ἐξαιτίας τῶν σαράντα ἡμερῶν νηστείας ποὺ περιλαμβάνει. Εἶναι μία κατεξοχὴν πνευματικὴ περίοδος τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους, κατὰ τὴν ὁποία τόσο ἡ κατανυκτικὴ ὑμνογραφία, ὅσο καὶ οἱ αὐξημένες λατρευτικὲς εὐκαιρίες, σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴ νηστεία, ὑποβοηθοῦν ὅλους μας σὲ μεγαλύτερη συγκέντρωση στὸν πρώτιστο σκοπὸ τῆς ζωῆς μας, ποὺ δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὴν κατάκτηση τῆς αἰωνίου ζωῆς. Τὸ ὅλο κλί-

Φωτογραφικὸ στιγμιότυπο ἀπὸ τὴν ἑβδομαδιαία ζωαγορὰ τῆς Κομοτηνῆς, ἐκ τῶν σπουδαιότερων τῆς Ἑλλάδας, ἡ ὁποία ἂν καὶ διεξαγόταν ἀρχικᾶ αὐτόνομα, μεταγενέστερα συνενώθηκε μὲ τὸ γενικὸ παζάρι ἀγροτικῶν προϊόντων τῆς πόλης.

ἐπιληφθεῖ τοῦ θέματος, καὶ ἐκεῖνος ἔπεμψε ὡς ἀπεσταλμένο του τὸν Ταχὴρ Ὁμὲρ μπέη, χωρὶς ἄλλη διευκρίνιση στὸ κείμενο περὶ τοῦ ἀξιώματός του, προκειμένου νὰ ἐποπτεύσει τὴν ἐφαρμογὴ τῆς σουλτανικῆς ἐντολῆς. Ἀξιοσημείωτο εἶναι ὅτι ὁ συντάκτης τῆς ἀνταπόκρισης χαρακτηρίζει τὸν ἀπεσταλμένο ὡς «συνετὸ ἄνδρα» ποὺ ἐκπλήρωσε «εἰλικρινῶς τὰ τῆς ἀποστολῆς του, δοὺς τὰς προσηκούσας συμβουλάς».

Ὡστόσο, μετὰ τὴν ἀναχώρηση τοῦ εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου, τὰ πράγματα ἐπανῆλθαν ὡς εἶχαν πρίν. Ἀκολούθησε ἡ παρέμβαση τοῦ διοικητῆ τῆς Κομοτηνῆς, Χατζῆ Σακὴρ ἐφέντη, ποὺ εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα τὴν προσωρινὴ καταλλαγὴ (κατὰ λέξη: «οὐδεμία σπουδαιοτέρα ἀταξία ἔλαβε χώραν») ἀλλὰ ὄχι τὴν ὁριστικὴ λύση.

Ἀπὸ τὴ συνέχεια τοῦ δημοσιεύματος προκύπτει ὅτι ἡ προσπάθεια διατήρησης τῆς ἡμέρας τοῦ παζαριοῦ προκρινόταν ἀπὸ κάποια μέλη τῆς Μουσουλμανικῆς καὶ τῆς Ἰσραηλιτικῆς κοινότητας, ἐφόσον ἐκεῖνοι ποὺ τηροῦσαν ἀπαρέγκλιτα τὴ σουλτανικὴ ἐντολὴ ἦσαν οἱ Ρωμιοὶ καὶ οἱ Ἀρμένιοι. Τοῦ ζητήματος ἐπιλήφθηκε καὶ πάλι ὁ Βαλὴς τῆς Θεσσαλονίκης, ὁ ὁποῖος κάλεσε τοὺς ἑπτὰ πιὸ ἰσχυροὺς προκρίτους τῆς μουσουλμανικῆς κοινότητας στὴν ἕδρα τοῦ Βιλαετίου, προκειμένου νὰ διαβουλευθεῖ μαζί τους καὶ νὰ τοὺς πείσει γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ νέου διατάγματος τοῦ σουλτάνου Ἀμπντουλαζὶζ (1861-1876). Ἡ τελικὴ ἔκβαση τῆς ὑπόθεσης δὲν ἀναφέρεται στὸ παρὸν ἄρθρο τοῦ *Ἀνατολικοῦ Ἀστέρος*, οὔτε καὶ στὰ ἑπόμενα φύλλα ἐντοπίστηκε κάτι σχετικό.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ
ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ὁ τίτλος καὶ τὰ στοιχεῖα ταυτότητας τῆς ὁμογενειακῆς ἐφημερίδας ***Ἀνατολικὸς Ἀστήρ***, ἡ ὁποία τὸ ἔτος 1864 δημοσίευσε ἄρθρο γιὰ τὶς ἐνέργειες τοῦ Δεσπότη Μαρωνείας Θεοκλήτου Θεοδοσιάδη, σχετικὰ μὲ τὴν ἀλλαγὴ τῆς ἡμέρας διεξαγωγῆς τοῦ παζαριοῦ τῆς Κομοτηνῆς.

ἐμπόδισε «ὀχλαγωγία τις ἀναφυεῖσα κατὰ τὴν περίστασιν». Ἐπιμένουμε, συνεπῶς, νὰ θεωροῦμε πὼς ὑπῆρχαν ἰσχυρὰ οἰκονομικὰ συμφέροντα ποὺ πίεζαν στὴν κατεύθυνση τῆς διατήρησης τῶν σταθερῶν δεδομένων τῆς λειτουργίας τῆς τοπικῆς ἀγορᾶς, προϋπόθεση εὐρυθμίας κατὰ τὴν ἀκολουθία τῆς ἐθιμικῆς ἐπανάληψης καί, ἐν τέλει, ἐπέβαλαν τὴ συνέχιση τοῦ παζαριοῦ τὴ συγκεκριμένη ἡμέρα καὶ οἱ πιέσεις αὐτὲς πού, σημειωτέον, δὲν διευκρινίζεται ἐκ μέρους τῶν μελῶν ποιᾶς ἢ ποιῶν κοινοτήτων ἀσκοῦντο, ματαίωσαν ἐν τοῖς πράγμασι τὴν ἐφαρμογὴ τῆς σουλτανικῆς ἐντολῆς.

Ἡ ἐξακολούθηση τῆς λειτουργίας τοῦ παζαριοῦ τὶς Κυριακὲς ἀνάγκασε τὸν Μητροπολίτη νὰ ἀπευθυνθεῖ στὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο τὸ ὁποῖο ἐπέδωσε Τακρίριο πρὸς τὴν Ὑψηλὴ Πύλη, ζητώντας τὴ μετάθεση τῆς ἡμέρας. Ἡ τελευταία, προκειμένου νὰ προβεῖ στὶς δέουσες ἐνέργειες, ζήτησε πληροφορίες ἀπὸ τὴν τοπικὴ ἐπαρχιακὴ ἀρχὴ τῆς Κομοτηνῆς, ἡ ὁποία συνέταξε σχετικὸ Μαζμπατᾶ, δηλαδὴ ἀναφορά, ποὺ ἔφερε τὶς σφραγῖδες τῶν προκρίτων τῆς Μουσουλμανικῆς, Ρωμέικης, Ἀρμενικῆς καὶ Ἰσραηλιτικῆς κοινότητας. Ὁ μαζμπατᾶς δὲν φαίνεται πὼς ἀπαντοῦσε στὸ αἴτημα τῆς Ὑψηλῆς Πύλης, παρά, ἀκόμη καλύτερα, πρότεινε ὡς ἡμέρα λειτουργίας τὴν Τρίτη, προσφέροντας ἀποδεκτὴ λύση καὶ ἱκανοποιώντας, τοιουτοτρόπως, τὸ αἴτημα τοῦ Μητροπολίτη καὶ τοῦ Πατριαρχείου γιὰ τὴν ἀκώλυτη προσέλευση τῶν Χριστιανῶν στὴ λατρεία τῆς Κυριακῆς.

Καὶ πάλι ὅμως φαίνεται πὼς ἀντέδρασαν τοπικὰ οἰκονομικὰ συμφέροντα δίχως ξανὰ νὰ κατονομάζεται ἡ προέλευσή τους παρὰ προσδιορίζονται ὡς «ὀλιγάριθμοί τινες» ποὺ «... προσεπάθησαν νὰ ἐμποδίσωσι καὶ ἤδη, ὑποκινοῦντες εἰς ἀταξίαν καὶ παρακοήν, ὡς τότε, τὸν χύδην ὄχλον». Κατὰ τὸ ἀπόσπασμα, ὑπονοεῖται πὼς οἱ παράγοντες ποὺ δὲν ἐπιθυμοῦσαν τὴ μετάθεση τῆς ἡμέρας ὑποκίνησαν ἀντιδράσεις ἐκ μέρους τοῦ ἁπλοῦ κόσμου πού, μάλιστα, χαρακτηρίζεται ἀπαξιωτικά.

Ὁ Μητροπολίτης, κρίνοντας ὡς ἀρκετὰ σοβαρὲς τὶς ἀντιδράσεις, τηλεγράφησε στὸν Γενικὸ Διοικητή, τὸν Βαλῆ τῆς Θεσσαλονίκης, καθώς, ἐκείνη τὴν περίοδο ἀκόμη, ὁ καζᾶς τῆς Κομοτηνῆς ὑπαγόταν διοικητικὰ στὸ Βιλαέτι τῆς Θεσσαλονίκης. Ὁ ὑψηλόβαθμος ἐπαρχιακὸς ἀξιωματοῦχος ἀπευθύνθηκε στὸν ἄμεσο ὑφιστάμενό του, τὸν καϋμακάμη τῆς Δράμας, γιὰ νὰ

Τεῦχος 29ο • Ἰανουάριος-Μάρτιος 2021

Οἱ ἐνέργειες τοῦ Μαρωνείας Θεοκλήτου γιὰ τὴν ἡμέρα τῆς λειτουργίας τοῦ παζαριοῦ τῆς Κομοτηνῆς

Ἰωάννης Μ. Μπακιρτζῆς
Ἀναπληρωτὴς Καθηγητὴς Δ.Π.Θ.

Τὴν 17η Δεκεμβρίου 1864 ἐστάλη στὴν Κωνσταντινούπολη ἀνταπόκριση ἐκ *Γιουμουρτζίνης*, ποὺ δημοσιεύθηκε στὴν ὁμογενειακὴ ἐφημερίδα *Ἀνατολικὸς Ἀστήρ*, διαλαμβάνοντας ἐξαιρετικὰ ἐνδιαφέρουσες πληροφορίες γιὰ τὴν ποιμαντικὴ μέριμνα τοῦ Μαρωνείας Θεοκλήτου Θεοδοσιάδη, τοῦ ὁποίου ἡ σύντομη ἀρχιερατεία διήρκεσε μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1863-1865, ἀφοῦ προηγουμένως διετέλεσε Μέγας Ἀρχιδιάκονος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καὶ ἐκλέχθηκε τὴν 16η Μαρτίου 1863.

Ἡ ἀνταπόκριση ξεκινᾶ μὲ τοὺς συνήθεις ἐπαινετικοὺς λόγους γιὰ τὸν Ποιμενάρχη, ὅσον ἀφορᾶ, κυρίως, τὴν ἐκπαιδευτική του πολιτικὴ περὶ τῶν σχολείων καὶ τῶν δασκάλων, ἀποκομίζοντας τὴν ἐπιδοκιμασία τοῦ συντάκτη τοῦ κειμένου ποὺ τὸν χαρακτηρίζει ὡς «πατέρα φιλόστοργο» καὶ «χριστομίμητο».

Στὸ ἴδιο πλαίσιο ἀναλύονται οἱ ἐνέργειες τοῦ Δεσπότη ἀναφορικὰ μὲ τὸ παζάρι τῆς πόλης τῆς Κομοτηνῆς, ποὺ γινόταν κάθε Κυριακή, παρακωλύοντας τὴ λατρεία τῶν Ρωμιῶν καὶ τῶν Ἀρμενίων. Ἤδη ἀπὸ 24ετίας, δηλαδὴ ἀπὸ τὸ 1841 ἐπὶ βασιλείας τοῦ Ἀμπντουλμετζὶτ (1823-1861), ὑπῆρχε ἐκδεδομένο σουλτανικὸ διάταγμα, βάσει τοῦ ὁποίου ὡς ἡμέρα τοῦ παζαριοῦ εἶχε ὁρισθεῖ ἡ Πέμπτη.

Κατὰ τὴν περίοδο τῆς ἔκδοσης τῆς ἀρχικῆς ἐκείνης σουλτανικῆς ἀπόφασης, Μητροπολίτης Μαρωνείας ἦταν ὁ Ἄνθιμος (1804-1879) ποὺ ἐξελέγη τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1839, ἐνῶ τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1845 μετακινήθηκε στὴ Μητρόπολη Ἐφέσου.

Ἡ διελκυστίνδα, μὲ δεδομένη τὴ διάρκεια, τὴν ἔνταση καὶ τὴν ἀδυναμία ἐπιβολῆς τῆς ἴδιας τῆς σουλτανικῆς ἐντολῆς, ἀποκαλύπτει ὁρισμένα ἐνδιαφέροντα στοιχεῖα κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τῆς ἀνάγνωσης τῶν συμβάντων· κατ' ἀρχάς, τὴν οἰκονομικὴ σπουδαιότητα τοῦ παζαριοῦ, ποὺ τεκμαίρεται ὅτι τὰ θιγόμενα συμφέροντα ἐμπόρων καὶ παραγωγῶν ἦσαν τόσο ἰσχυρά, ὥστε ἔφθαναν στὸ σημεῖο ἀδρανοποίησης ἀποφάσεων ἐκπορευομένων ἐκ μέρους τῆς κεντρικῆς ἐξουσίας· καί, κατὰ δεύτερον, ὅτι οἱ θρησκευτικὲς κοινότητες, τὰ ἐπονομαζόμενα μιλλέτ, ἐπέλεγαν νὰ μεταθέσουν ἢ νὰ ὁρίσουν τὴν ἡμέρα λειτουργίας τοῦ παζαριοῦ, ὅταν αὐτὸ δὲν ἔθιγε τὴ λατρευτική τους διαδικασία, ἐν ἐνὶ λόγω τὴν ἱερή τους ἡμέρα, συνάμα καὶ αὐτὴν τῆς ἀναπαύσεως.

Ἐρχόμενοι στὰ στοιχεῖα τοῦ ἰδίου τοῦ δημοσιεύματος, τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ μέτρου

Ὁ Ἱερομάρτυς Κύριλλος ΣΤ΄,
Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης (1813-1818).

κοῦ Συνδέσμου τῆς Μητροπόλεώς μας– ὁ ὁποῖος μαρτύρησε στὴν Ἀδριανούπολη στὶς 18 Ἀπριλίου 1821 δι' ἀπαγχονισμοῦ. Ἦταν ἕνας σεβάσμιος καὶ «πεπαιδευμένος πατριάρχης», κατὰ τοὺς ἱστορικούς, ποὺ κόσμησε τὸν Πατριαρχικὸ Θρόνο ἀπὸ τὸ 1813-1818 καὶ ἔκτοτε ἐφησύχαζε στὴν πατρική του οἰκία. Ὅπως καὶ ὁ Γρηγόριος Ε΄, ἔτσι καὶ ὁ Κύριλλος ΣΤ΄ ἀνακηρύχθηκε Ἅγιος τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὑπάρχει δὲ ἀπὸ τὸ 1834 εἰδικὴ Ἀκολουθία πρὸς τιμήν του. Τὸ δὲ σκήνωμά του εἶναι χαριτόβρυτο καὶ ἐπιτελεῖ ποικίλα θαύματα.

Μαρτύρια ὑπέστησαν οἱ κληρικοί-ἀγωνιστὲς τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, ἄλλοι σφαγιάστηκαν, ἄλλοι ἀπαγχονίστηκαν, ἄλλοι ὑπέκυψαν στὰ θανάσιμα τραύματά τους ἀπὸ τὶς μάχες· αὐτὸ ἦταν τὸ Μαρτύριο τοῦ αἵματος. Ὅμως τὸ μεγαλύτερο ἴσως μαρτύριο ποὺ ὑπέστησαν ἦταν τὸ Μαρτύριο τῆς συνειδήσεως· κατάφεραν νὰ ἀποτινάξουν ἀπὸ πάνω τους τὸν ἐγωισμὸ καὶ τὴν ὑπερηφάνεια, ὁ καθένας μὲ τὸν τρόπο του, ἄλλοι ἄμεσα καὶ ἄλλοι ἔμμεσα, ὅμως μὲ τὸν ἴδιο ἔνθεο καὶ ἱερὸ ζῆλο, ὥστε μέσα τους ἐνήργησε ἡ Θεία Χάρις.

Ἔτσι καὶ ἐμεῖς, ἔχοντας ὡς πρότυπα τοὺς ἁγίους αὐτοὺς ἄνδρες κληρικούς, καλούμαστε σήμερα σὲ καιροὺς φαινομενικῆς εἰρήνης νὰ σταθοῦμε μὲ ἀγωνιστικὸ φρόνημα ἀλλὰ καὶ σύνεση, νὰ ἀποφασίζουμε κατόπιν προσευχῆς, συμβουλεύοντας τὸ ποίμνιό μας καταλλήλως, πορευόμενοι στὴν ὁδὸ τῆς διάκρισης, ὅπως αὐτὴ φανερώνεται στοὺς λόγους τοῦ Πατριάρχη Γρηγορίου Ε΄ πρὸς τὸν Ἐπίσκοπο Σαλώνων Ἡσαΐα: «Νὰ ἀγωνιστεῖτε, ὁ ἀγῶνας ἐγγὺς ἀλλὰ καὶ νὰ φυλάγεστε καὶ ἡ συμπεριφορά σας νὰ εἶναι ἀνάλογη τοῦ χώρου στὸν ὁποῖο βρίσκεστε».

Ἐνδεικτικὴ βιβλιογραφία: Λόγοι μακαριστοῦ Μητροπολίτου Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς, κυροῦ Δαμασκηνοῦ καὶ Ἀντωνίου Ρωσσίδη στὴν τελετὴ ἀποκαλυπτηρίων τοῦ ἀνδριάντος τοῦ ἀοιδίμου Μητροπολίτου Μαρωνείας Κωνσταντίου, ἐθνεγέρτου Ροδόπης κατὰ τὸν ἱερὸ ἀγώνα τοῦ 1821, εἰς τὸν Ἱερὸν Καθεδρικὸν Ναὸν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς, 29-11-1981· Π. Γεωργαντζῆς, *Ἐπισκοπικὴ Ἱστορία τῶν Ἱ. Μητροπόλεων τῆς Δυτικῆς Θράκης, ἐπισκοπικοὶ κατάλογοι ☩ ὑπομνήματα ἐκλογῆς ἀρχιερέων Ἱ. Μητροπόλεων, κατὰ τὰ πρακτικὰ ἐκλογῆς ἀρχιερέων τῆς Ἱ. Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ☩ τὰ τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*, Ξάνθη 2014· Μ. Κοῦκος, *Ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Θράκης στὸν Ἀγώνα τοῦ 1821*, ἐκδ. Ἐρωδιὸς 1998· Θρακικὸ Κέντρο, περιοδικὸ *Θρακικά*, ἔκτακτον τεῦχος ἐπὶ τῇ ἑκατονταετηρίδι τῆς Ἐθνικῆς Ἀνεξαρτησίας, παράρτημα Γ΄ Τόμου, Ἀθῆναι 1931· Μ. Μελίρρυτος, *Περιγραφὴ ἱστορικὴ καὶ γεωγραφικὴ ὑπ' ἐκκλησιαστικὴν ἔποψιν τῆς θεοσώστου ἐπαρχίας Μαρωνείας*, Μορφωτικὸς Ὅμιλος Κομοτηνῆς, Κομοτηνὴ 1980.

τάφο τοῦ ἱεράρχη, ὥστε νὰ διαπιστώσει ἰδίοις ὄμμασι ὅτι ὄντως ἐκεῖ ἦταν τὸ σκήνωμα τοῦ Κωνστάντιου καὶ ὅτι ἡ εἴδηση τοῦ θανάτου του δὲν ἦταν κάποιο τέχνασμα τῶν ἐπαναστατῶν. Ὑπάρχει βέβαια καὶ ἡ ἱστορικῶς ἀτεκμηρίωτη ἄποψη ὅτι διέφυγε στὴ νότια Ἑλλάδα καὶ ὅτι ἔλαβε μέρος στὴν Δ΄ Ἐθνοσυνέλευση στὸ Ἄργος τὸ 1829, ὅμως τὸ ὄνομά του δὲν μαρτυρεῖται στὰ Πρακτικά της.

Ἔτσι ἐτελειώθη ὁ συμπατριώτης Μητροπολίτης μας, ποὺ ἀπαρνήθηκε ἐγκόσμιες τιμὲς καὶ δόξες, ἀγωνιζόμενος τὸν καλὸ ἀγώνα γιὰ χάρη τῆς ἐν Χριστῷ ἐλευθερίας τῶν πατρογονικῶν ἑστιῶν μας.

Ὑπάρχουν καὶ ἄλλα ὀνόματα ἱερωμένων ποὺ ἀγωνίστηκαν γιὰ τὴν πίστη καὶ τὴν ἐλευθερία μας, ὅμως δυστυχῶς οἱ ἱστορικὲς πηγὲς εἶναι ἐλλιπεῖς καὶ σώζονται ἐλάχιστες ἐπίσημες μαρτυρίες. Τὸ μόνο σίγουρο εἶναι ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ «ἄγνωστοι» σ' ἐμᾶς, εἶναι γνωστοὶ στὸν Παντεπόπτη Κύριό μας, ὁ ὁποῖος τοὺς ἐνέταξε στὶς ἀγκάλες τοῦ Ἀβραάμ, ἀπονέμοντάς τους τὸν ἀμαράντινο τῆς δόξης στέφανο τοῦ ἐθνομάρτυρος.

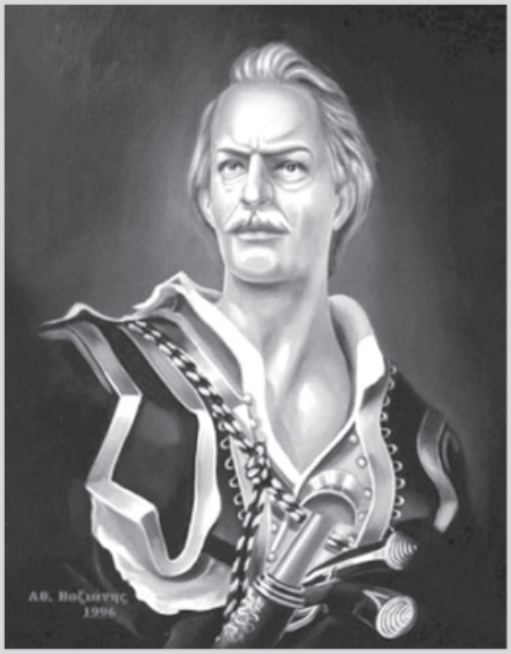
Μετὰ ἀπὸ ἐνδελεχὴ ἔρευνα, ἐντοπίζουμε τὸν ἱεροδιάκονο καὶ μετέπειτα Μητροπολίτη τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας, Ἰωαννίκιο, ὁ ὁποῖος γεννήθηκε στὴν Κομοτηνή. Κατηχήθηκε στὴ Φιλικὴ Ἑταιρεία τὸ 1819 ἀπὸ τὸν Παπαφλέσσα καὶ ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς πρωτεργάτες τῆς Ἐπαναστάσεως στὴν περιοχὴ τῆς Ροδόπης καὶ τοῦ Ἕβρου. Ἔγινε γνωστὸς ὡς «Ἰωαννίκιος ὁ Φιλικός». Στὸν Μητροπολιτικὸ Θρόνο ἀνῆλθε τὸν Φεβρουάριο τοῦ 1838 καὶ ἐποίμανε τὴν ἐπαρχία μας ἕως τὴν κοίμησή του τὸ 1839. Τὰ ὀστᾶ του φυλάσσονται σήμερα στὸ ὀστεοφυλάκιο τῶν ἐπισκόπων στὸ κοιμητήριο τῆς πόλεώς μας.

Ἄλλοι μεγάλοι κληρικοί-ἀγωνιστὲς τοῦ 1821 ἐκ τῶν λοιπῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς εὐρύτερης Θράκης εἶναι ὁ Μητροπολίτης Ἀδριανουπόλεως Δωρόθεος ὁ Πρώιος (1813-1821), ὁ ὁποῖος σπούδασε στὸ Παρίσι, μυήθηκε στὴ Φιλικὴ Ἑταιρεία καὶ ἀπαγχονίστηκε στὴν Κωνσταντινούπολη, ὅπου βρισκόταν ὡς συνοδικός, στὸ πλαίσιο ἀντιποίνων τῶν Ὀθωμανῶν γιὰ τὴν ἔναρξη τῆς Ἐπαναστάσεως στὶς παραδουνάβιες ἡγεμονίες. Μαζί του βρῆκαν μαρτυρικὸ θάνατο ὁ Μητροπολίτης Δέρκων Γρηγόριος, ὁ Ἐπίσκοπος Ἁγχιάλου Εὐγένιος, ὁ Μητροπολίτης Μεσημβρίας Ἰωσήφ, ὁ Ἐπίσκοπος Μυριοφύτου Νεόφυτος καὶ ὁ Ἐπίσκοπος Γάνου καὶ Χώρας Γεράσιμος. Ἀκόμη, στὶς Σαράντα Ἐκκλησιὲς ἀπαγχονίστηκε μαζὶ μὲ τοὺς προκρίτους ὁ παπα-Κωνσταντίνος, ἐνῶ στὴν Ἀδριανούπολη σφαγιάζονται στὶς 17 Ἀπριλίου τοῦ 1821, τὴν Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ, ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεόκλητος καὶ ὁ Σύγκελλος, Ἀρχιμανδρίτης Ἰάκωβος Ἀρζουμανίδης. Ἄλλη ἀξιόλογη μορφή, ἦταν αὐτὴ τοῦ Μητροπολίτου Σωζοπόλεως Παϊσίου, ὁ ὁποῖος τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1821 ὅρκισε 5.000 περίπου ἀγωνιστὲς στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Ζωσίμου. Αἰχμαλωτίστηκε ἀπὸ τοὺς Ὀθωμανοὺς καὶ ἀρνήθηκε νὰ ἀποκηρύξει τὴν Ἐπανάσταση, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀπαγχονιστεῖ καὶ τὸ σκήνωμά του νὰ ταφεῖ κρυφὰ στὴν τοποθεσία «Κουρνιά», γνωστὴ μὲ τὴν ὀνομασία «τάφος τοῦ Δεσπότη», ποὺ τὸ 1918 καταστράφηκε ἀπὸ τοὺς Βουλγάρους. Μαζὶ μὲ προκρίτους, ἀπαγχονίστηκε στὴν Ἀγχίαλο καὶ ὁ ἱερέας Χατζηασλάνης Ἀντωνάκης Σκουλόγλου.

Τέλος, σημαντικότατη προσωπικότητα τοῦ Ἀγώνα ἦταν καὶ ὁ προκάτοχος τοῦ μαρτυρικοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου Ε΄, ὁ πρώην Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κύριλλος ΣΤ΄ –ὁ καὶ προστάτης τοῦ Ἱερατι-

νοδεία ἀγωνιστῶν κατευθύνθηκε πρὸς τὸ Ἅγιον Ὄρος, μὲ σκοπὸ νὰ συναντήσει τὸν Ἐμμανουὴλ Παπά, ἐθνεγέρτη τῆς Μακεδονίας. Ὁ Ἐμμανουὴλ Παπὰς μὲ τὴ σειρά του, στὶς 23 Μαρτίου 1821, ἀποβιβάστηκε στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἐσφιγμένου ἐρχόμενος ἀπὸ τὴν Πόλη μὲ καράβι τοῦ Θρακιώτη ἀγωνιστῆ Χατζηαντώνη Βισβίζη. Ἐκεῖ τὸν ὑποδέχθηκε ὁ Μητροπολίτης Κωνστάντιος μὲ συνοδεία κληρικῶν, μοναχῶν καὶ λαϊκῶν. Ὁ Κωνστάντιος διαδραμάτισε σημαντικὸ ρόλο στὶς συσκέψεις τῶν ἐπικεφαλῆς τῶν ἀγωνιστῶν καὶ τῶν ἐκπροσώπων τῶν Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἄθω καὶ μὲ τὴ δική του συνδρομή, κατέστη δυνατὴ ἡ στρατολόγηση 1.000 μοναχῶν ἀγωνιστῶν.

Περὶ τὰ μέσα Μαΐου τοῦ 1821, συνῆλθαν ἁγιορεῖτες πατέρες καὶ λαϊκοὶ στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Πρωτάτου στὶς Καρυὲς καὶ ἔψαλαν πανηγυρικὴ δοξολογία στὴν ὁποία χοροστάτησε, κήρυξε καὶ εὐλόγησε τὰ ὅπλα ὁ Μητροπολίτης Κωνστάντιος, ἀφοῦ προηγουμένως κατάφεραν νὰ περιορίσουν τὸν Ὀθωμανὸ Διοικητὴ στὴν Ἱερὰ Μονὴ Κουτλουμουσίου. Ὁ Ἐμμανουὴλ Παπὰς ἀναγορεύτηκε ἀρχηγὸς τῶν ἐπαναστατῶν τῆς Μακεδονίας καὶ ὁ Κωνστάντιος «θρησκευτικὸς ταγός» τους, κατὰ τοὺς ἱστορικούς. Οἱ δυνάμεις τους ἐξορμοῦσαν στὴ Χαλκιδική, ἀπὸ τὴν περιοχὴ τῶν Μαδεμοχωρίων πρὸς τὸν Σταυρὸ καὶ κατέλαβαν τὰ στενὰ τῆς Ρεντίνας. Ἀντιμετώπισαν τὶς πολυάριθμες δυνάμεις τῶν Ὀθωμανῶν ἀπὸ τὴν ἀνατολή. Στὶς ἀρχὲς τοῦ Ἰουνίου 1821, οἱ ἐπαναστάτες δὲν κατάφεραν νὰ ἀντιμετωπίσουν τὰ στρατεύματα τοῦ Μπαϊρὰμ πασᾶ καὶ στὶς μάχες αὐτὲς ὁ Κωνστάντιος ὑπέστη βαρύτατο τραυματισμὸ ἐξαιτίας τοῦ ὁποίου ἀναγκάστηκε νὰ ἀποσυρθεῖ στὸ Ἅγιον Ὄρος. Ἀπὸ διάφορα ἱστορικὰ ἀρχεῖα μαρτυρεῖται ἡ παρουσία τοῦ ἱεράρχη στὶς Ἱερὲς Μονὲς Κουτλουμουσίου, Ἰβήρων, Ξηροποτάμου καὶ Ἐσφιγμένου, ἀπὸ τὴν ὁποία ὁ Ἐμμανουὴλ Παπὰς ἐπιβιβάστηκε σὲ πλοῖο μὲ κατεύθυνση τὴν Ὕδρα, ἀλλὰ ἀπεβίωσε ἐν πλῷ, τὸν Νοέμβριο τοῦ 1821.

Πορτραῖτο τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν ἐπαναστατῶν τῆς Μακεδονίας Ἐμμανουὴλ Παππᾶ, φιλοτεχνημένο ἀπὸ τὸν Ἀθανάσιο Βαζάνη (1996).

Ἐν τῷ μεταξύ, τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1821, ἐκλέγεται νέος Μητροπολίτης Μαρωνείας, ὁ ἱερομόναχος Δανιήλ, ἀφοῦ ὁ Κωνστάντιος εἶχε ἤδη ἐγκαταλείψει τὸν Ἀρχιερατικό του Θρόνο. Ὁ μέγας αὐτὸς ἱεράρχης κοιμήθηκε στὸ Ἅγιον Ὄρος, διωκόμενος γιὰ τὸν Ἀγώνα του τὸν Νοέμβριο τοῦ 1821. Χαρακτηριστικὸ τῆς ἀνησυχίας καὶ τοῦ φόβου ποὺ προξενοῦσε στοὺς Ὀθωμανοὺς ἦταν ὅτι ἀκόμη καὶ μετὰ τὴν κοίμησή του, ὁ Ἐμποὺ Λουμποὺτ πασὰς μετέβη τὸν Δεκέμβριο τοῦ ἰδίου ἔτους στὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ ζήτησε νὰ ἀνοίξουν τὸν

ρίοδο, ἡ Μητρόπολη Μαρωνείας ἐκτεινόταν ἀπὸ τὴ λίμνη Βιστωνίδα ἕως τὸν ποταμὸ Ἔβρο, περιελάμβανε δὲ περιοχὲς τῆς νοτίου Βουλγαρίας καθὼς καὶ τὶς νήσους Θάσο καὶ Σαμοθράκη, εἶχε ὅμως ὀλιγάριθμο χριστιανικὸ πληθυσμό, ὁ ὁποῖος ἦταν ἀναγκασμένος νὰ ἀντιμετωπίζει συνεχῶς ληστεῖες καὶ ἐπιθέσεις ἀνταρτῶν. Ὁ Κωνστάντιος ὑπηρέτησε τὸ ποίμνιό του μὲ συνέπεια καὶ τὸ «μπόλιασε» μὲ τὰ ἰδανικὰ τῆς λευτεριᾶς, τονώνοντας τὸ ἐθνικὸ καὶ χριστιανικὸ φρόνημα τῶν πνευματικῶν του τέκνων. Τὸ κῦρος του φαίνεται καὶ ἀπὸ τὴ συμμετοχή του στὴν Πατριαρχικὴ Σύνοδο τὸ 1817 γιὰ τὴν ἐκλογὴ νέου Μητροπολίτου Χίου, τοῦ μετέπειτα ἐθνομάρτυρος Πλάτωνος Φραγκιάδου. Ὅμως, οἱ περισσότερες μαρτυρίες γιὰ τὸν βίο καὶ τὴ δράση του ἐπικεντρώνονται γύρω ἀπὸ τὴν Ἐπανάσταση τοῦ 1821, στὴν ἔναρξη τῆς ὁποίας διαδραμάτισε ἐνεργὸ καὶ καθοριστικὸ ρόλο.

Τὸ 1820 μυήθηκε στὴ Φιλικὴ Ἑταιρεία καὶ περίμενε καρτερικὰ τὸν μεγάλο ξεσηκωμὸ τοῦ Γένους, νουθετώντας καὶ διδάσκοντας τὸ ποίμνιό του. Ἔτσι, ὅταν ὁ Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης τὸν Φεβρουάριο τοῦ 1821 κήρυξε τὴν ἔναρξη τῆς Ἐπαναστάσεως στὶς παραδουνάβιες περιοχὲς καὶ συγκεκριμένα στὸ Ἰάσιο τῆς Μολδοβλαχίας, ἄφησε τὸν Ἀρχιερατικό του Θρόνο, τὰ ὀφφίκια, τὶς τιμὲς καὶ τὰ ἀξιώματα καὶ ρίχτηκε στὸν ἀγώνα γιὰ τὴν Ἐλευθερία. Ἡ ἀρχιερατική του μίτρα θὰ γινόταν στεφάνι «μαρτυρίου», ἡ ποιμαντορική του ράβδος θὰ «κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν» τοῦ Γένους καὶ ἡ ὑστεροφημία ποὺ θὰ ἀποκτοῦσε μετὰ τὴν κοίμησή του θὰ ἔλαμπε ὅπως «ὁ λύχνος ἐπὶ τῇ λυχνίᾳ».[2] Ἀπαρνήθηκε τὸν ἑαυτό του, σήκωσε τὸν σταυρό του καὶ ἀκολούθησε τὴ φωνὴ τῆς συνειδήσεώς του, ἐκπληρώνοντας καὶ ἀπὸ αὐτὸ τὸ μετερίζι τὸ χρέος του ὡς Χριστιανοῦ καὶ ὡς Ἕλληνα. Κατευθύνθηκε πρὸς τὴ Μάκρη –κατ' ἄλλους πρὸς τὸ Πόρτο Λάγος– καὶ ἀπὸ ἐκεῖ πρὸς τὴ Θάσο, μὲ πρόσχημα τὴν ἐπίσκεψη στοὺς ἐκεῖ χριστιανούς. Ὅμως, ὁ πραγματικός του στόχος ἦταν ἡ καλλιέργεια τοῦ ἐπαναστατικοῦ τους φρονήματος, καλώντας τους νὰ ξεσηκωθοῦν κατὰ τοῦ Ὀθωμανοῦ δυνάστη. Ἀκολούθως, μὲ συ-

[2] *Ματθ. ε΄*, 15-16.

ντησή του πρὸς τὸν Μητροπολίτη Δέρκων, ὁ ὁποῖος τὸν παρότρυνε νὰ καταφύγουν στὴν Πελοπόννησο γιὰ νὰ ἡγηθοῦν τοῦ ἐκεῖ Ἐπαναστατικοῦ Ἀγώνα, μὲ τὸ πρόσχημα νὰ «συνετίσουν» τοὺς ἐπαναστάτες. Ὅμως, τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου εἶχε ἐπέλθει καὶ ἡ ἀπάντηση τοῦ μαρτυρικοῦ οἰακοστρόφου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας ἦταν καθηλωτική: «Ἅγιε Δέρκων, ἡμεῖς γερόντια ἐσμὲν καὶ ἐξεμετρήσαμεν τὸν βίον καὶ ἐὰν συμβῇ αὐτό, τότε θὰ δώσουμε ἀφορμὴν εἰς τὸν Σουλτάνο νὰ σφάξει ὅλους τοὺς Ἕλληνας. Ἐὰν μείνωμεν ἡμεῖς καὶ σφαγῶμεν ἡμεῖς, τότε θὰ δώκουμε καιρὸ εἰς τὴν Χριστιανοσύνη νὰ ἐπεμβῇ σωστικῶς ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων στὶς μὴ ἐπαναστατημένες περιοχές», ὅπως καὶ ἔγινε. Ὁ Πατριάρχης ἀπαγχονίστηκε στὴν κεντρικὴ πύλη τοῦ Πατριαρχείου γιὰ παραδειγματισμό. Ὅμως, αὐτὸς ὁ «παραδειγματισμός» δὲν ἦρθε ποτέ, ἀλλὰ ἡ μαρτυρικὴ στάση τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Ε΄ ἔγινε παράδειγμα πρὸς μίμηση, παράδειγμα συνέσεως καὶ αὐτοθυσίας, ἔτσι ὥστε νὰ τοῦ ἀπονεμηθεῖ ἐπαξίως ὁ ἀμάραντος στέφανος τοῦ Ἐθνοϊερομάρτυρα.

Τέτοιους ἡρωικοὺς κληρικούς, ἰσαξίους μὲ τὸν Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανό, τὸν Γρηγόριο Ε΄, τὸν Ἀθανάσιο Διάκο, ἔχει ἀναδείξει καὶ ἡ μαρτυρική μας Θράκη καὶ ἰδιαίτερα ἡ Μητρόπολή μας. Χαρακτηριστικὴ μορφὴ σπουδαίου κληρικοῦ-ἀγωνιστοῦ τοῦ 1821 εἶναι μεταξὺ πολλῶν καὶ αὐτὴ τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Μαρωνείας Κωνσταντίου, μεγάλου Ἐθνεγέρτου καὶ φωτισμένου Ἱεράρχου, τοῦ ὁποίου ὁ ἀνδριάντας κοσμεῖ τὸν προαύλιο χῶρο τοῦ Ἱεροῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς πόλεώς μας, ἀπὸ τὸν Νοέμβριο τοῦ 1981.

Θεώρησα σκόπιμο νὰ ἐντρυφήσουμε στὸν βίο καὶ στὴν ἐπαναστατικὴ δράση τοῦ μεγάλου Ἱεράρχου «*εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*» αὐτοῦ. Ὁ Μητροπολίτης Μαρωνείας Κωνστάντιος γεννήθηκε περὶ τὸ 1770-1780 στὰ Μαδεμοχώρια Χαλκιδικῆς καὶ πιθανὸν φοίτησε στὴν Ἀθωνιάδα Σχολὴ τοῦ Ἁγίου Ὄρους, στὸ ὁποῖο καὶ ἔλαβε τὸ Ἀγγελικὸ Σχῆμα. Ὁ δρόμος του τὸν ὁδήγησε στὴ Βασιλίδα τῶν Πόλεων, ὅπου λόγω τοῦ ἀκεραίου χαρακτῆρος του, τοῦ σεμνοῦ ἀλλὰ καὶ συνάμα ἐνθουσιώδους ἤθους καὶ τῆς σπουδαίας μορφώσεώς του, τοῦ ἀπονεμήθηκε τὸ ὀφφίκιο τοῦ Ἀρχιμανδρίτου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου. Ἔχαιρε δὲ τῆς ἰδιαιτέρας ἐκτιμήσεως τοῦ τότε Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἱερεμίου Δ΄ καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Γιὰ ὅλους τοὺς παραπάνω λόγους, τοῦ ἀποδόθηκε καὶ ὁ βαρύτιμος γιὰ ἐκείνη τὴν ἐποχὴ χαρακτηρισμὸς τοῦ «Ὁσιολογιωτάτου», ὅπως ἀποτυπώθηκε καὶ στὸ ὑπόμνημα ἐκλογῆς του σὲ Μητροπολίτη Μαρωνείας, ἡ ὁποία ἐπισυνέβη μετὰ τὴν παραίτηση τοῦ προκατόχου του, Νεοφύτου, τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1810. Ἐκείνη τὴν πε-

Ἡ ἱερωσύνη δὲν εἶναι ἀξίωμα, ἀλλὰ Ἱερὸ Λειτούργημα. Εἶναι καθημερινὴ προσφορὰ τοῦ ἑαυτοῦ μας στὸν Μέγα Ἀρχιερέα Ἰησοῦ Χριστὸ μέσα ἀπὸ τὴ διακονία τοῦ ποιμνίου μας. Εἶναι ἀγώνας καὶ θυσία, στὰ ὁποῖα προσερχόμαστε μὲ χαρὰ καὶ σεβασμό. Εἶναι ὑπακοὴ στὸ Θεῖο Θέλημα. Εἶναι Σταύρωση καὶ Ἀνάσταση· Σταύρωση τοῦ «ἐγώ» καὶ Ἀνάσταση τοῦ «ἐμεῖς». Ἄλλωστε, καλούμαστε νὰ γίνουμε στ' Ὄνομα τοῦ Κυρίου «ἁλιεῖς ἀνθρώπων»[1] καὶ νὰ διαφυλάττουμε τὴν ἑνότητα τῆς Ἐκκλησίας Του, καθότι γι' αὐτὸ κληθήκαμε, ἐφόσον, κατὰ τὸν ἱερὸν ὑμνογράφον, ὁ Κύριος «εἰς ἑνότητα πάντας ἐκάλεσεν».

Μακριὰ ἀπὸ μικροπρεπεῖς ἔριδες, προσωπικὲς φιλοδοξίες καὶ ἐπονείδιστα πάθη, ἔχουμε τὴ χαρὰ καὶ τὴν εὐλογία νὰ ὑπηρετοῦμε τὴν Ἐκκλησία καὶ νὰ βρισκόμαστε στὴν «πρώτη γραμμή», μὴ φειδόμενοι κόπων καὶ θυσιῶν.

Ὁ ἴδιος ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης μαρτυρεῖ: «Ὅταν ἀποφασίσαμε νὰ κάμωμε τὴν Ἐπανάσταση, δὲν ἐσυλλογισθήκαμε οὔτε πόσοι εἴμεθα, οὔτε πῶς δὲν ἔχομε ἄρματα, οὔτε ὅτι οἱ Τοῦρκοι ἐβαστοῦσαν τὰ κάστρα καὶ τὰς πόλεις, οὔτε κανένας φρόνιμος μᾶς εἶπε "ποῦ πᾶτε ἐδῶ νὰ πολεμήσετε μὲ σιταροκάραβα βατσέλα", ἀλλὰ ὡς μία βροχὴ ἔπεσε εἰς ὅλους μας ἡ ἐπιθυμία τῆς ἐλευθερίας μας, καὶ ὅλοι, καὶ **ὁ κλῆρος μας** καὶ οἱ προεστοὶ καὶ οἱ καπεταναῖοι καὶ οἱ πεπαιδευμένοι καὶ οἱ ἔμποροι, μικροὶ καὶ μεγάλοι, ὅλοι ἐσυμφωνήσαμε εἰς αὐτὸν τὸν σκοπὸ καὶ ἐκάμαμε τὴν Ἐπανάσταση». Παρατηροῦμε ὅτι ὁ ἴδιος ὁ Γέρος τοῦ Μωριᾶ ἀναφέρει στὸν λόγο του γιὰ τὴ λήψη τῆς ἀποφάσεως γιὰ τὸν μεγάλο ξεσηκωμὸ πρῶτα τὸν Ἱερὸ Κλῆρο, ἀναγνωρίζοντας παράλληλα τὸν καθοριστικὸ ρόλο ποὺ διαδραμάτισε αὐτὸς τόσο στὴν ἔναρξη ὅσο καὶ στὴ συνέχιση καὶ ἐπέκταση τοῦ ἀγώνα γιὰ τὴν Ἐλευθερία.

Ἔτσι, καὶ τὸ 1821 οἱ προκάτοχοί μας κληρικοὶ στάθηκαν μὲ σύνεση καὶ διάκριση στὸ ὕψος τῶν περιστάσεων, δὲν δίστασαν νὰ ἔρθουν σὲ σύγκρουση τόσο μὲ τὴν τότε κοσμικὴ ἐξουσία ὅσο καὶ μὲ τὰ ἐσωτερικὰ προβλήματα καὶ τὶς διαμάχες ποὺ τοὺς ταλάνιζαν. Ἡ ἱστορία ἔχει νὰ μᾶς παρουσιάσει πλεῖστες ὅσες μορφὲς ἀρχιερέων, ἱερέων, διακόνων καὶ μοναχῶν ποὺ κυριολεκτικὰ μαρτύρησαν, χύνοντας τὸ αἷμα τους ὡς ἔνδειξη αὐτοθυσίας «γιὰ τοῦ *Χριστοῦ* τὴν *Πίστη* τὴν *Ἁγία* καὶ τῆς Πατρίδος τὴν Ἐλευθερία».

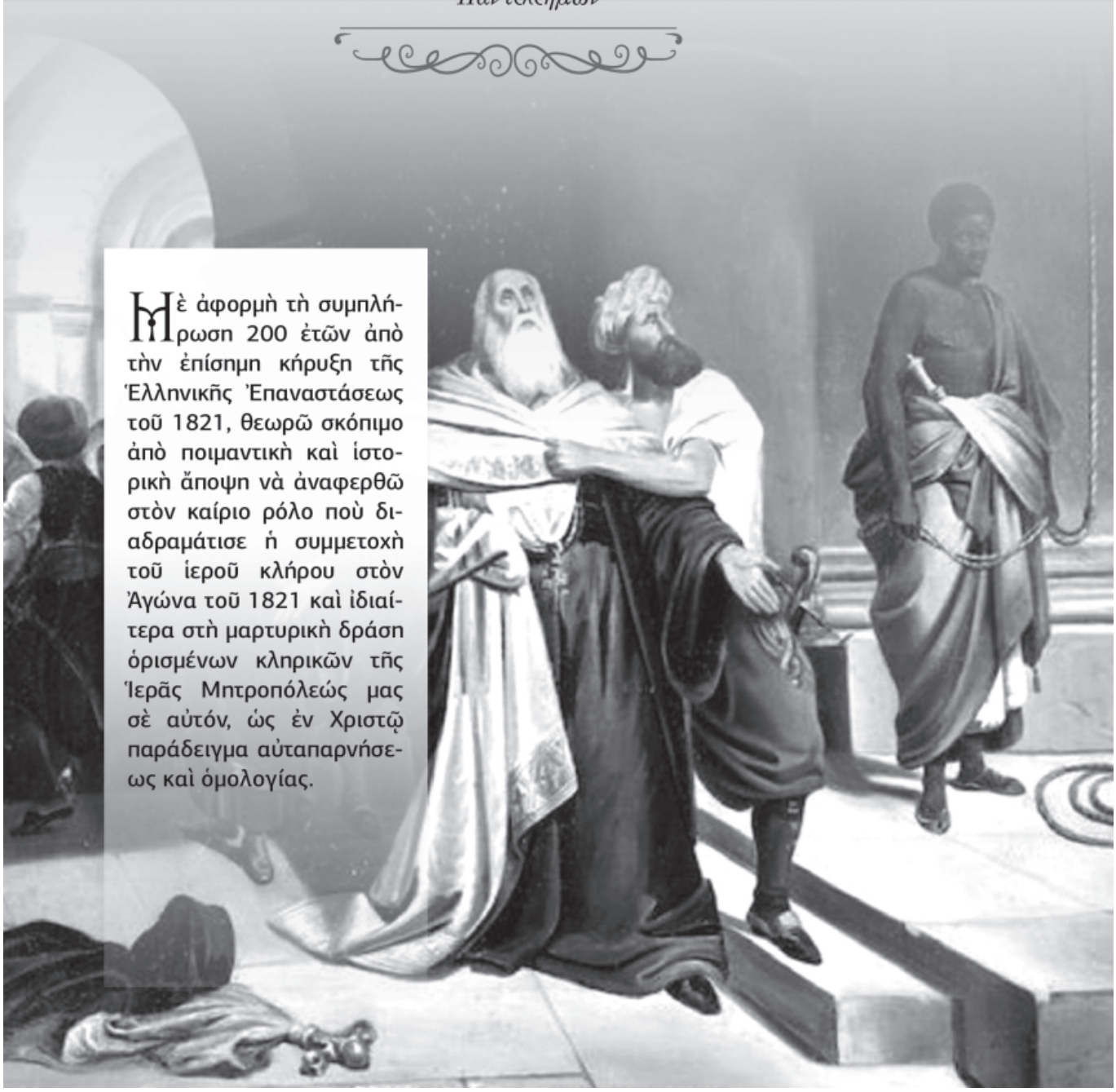
Παραδείγματα αὐτοθυσίας πάμπολλα, ὅπως αὐτὰ τοῦ Ἐπισκόπου Σαλώνων Ἡσαΐα, τοῦ Ἀθανασίου Διάκου, τοῦ Παπαφλέσσα. Ἂς προσεγγίσουμε ὅμως τὸν ρόλο τοῦ Πατριάρχη Γρηγορίου Ε΄ ποὺ ὡς ἐθνάρχης τοῦ Γένους ἀναγκάστηκε νὰ συντάξει πράξη ἀφορισμοῦ κατὰ τῶν Ἐπαναστατῶν γιὰ νὰ ἀποφύγει τὴ σφαγὴ καὶ τὰ ἀντίποινα τῶν κατακτητῶν πρὸς τὸν ὑπόδουλο Ἑλληνισμό. Ὁ τρόπος σύνταξης τοῦ ἀφορισμοῦ ἦταν ἀντίθετος μὲ τὸ Κανονικὸ Δίκαιο τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὸν τρόπο ποὺ συντάχθηκε. Ἦταν μία πράξη τοῦ μαρτυρικοῦ Πατριάρχη ποὺ ἀποσκοποῦσε στὸ νὰ κατευνάσει τὴν ὀργὴ τοῦ Σουλτάνου καὶ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης. Ὁ Ποιμενάρχης αὐτὸς προσπάθησε νὰ κρατήσει τὶς ἰσορροπίες, μὲ σύνεση καὶ διάκριση καὶ μετὰ ἀπὸ πολλὴ προσευχή, ἀδιαφορώντας γιὰ τὶς «ἐντυπώσεις» καὶ παρὰ τὶς ἀντιδράσεις κάποιων, προχώρησε στὴν ἐν λόγῳ πράξη «ἠθικῆς αὐτοθυσίας», ὅπως χαρακτηρίστηκε ἀπὸ τοὺς ἱστορικούς.

Ἔνδειξη πολιτικῆς διορατικότητας τοῦ Πατριάρχη Γρηγορίου Ε΄ ἦταν καὶ ἡ ἀπά-

[1] *Ματθ. δ΄*, 18-23.

Ἡ προσφορὰ τοῦ Ἱεροῦ κλήρου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς στὸν ἀγώνα τοῦ 1821 καὶ ἡ Θράκη

Ὁ Μητροπολίτης
† ὁ Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Παντελεήμων

Μὲ ἀφορμὴ τὴ συμπλήρωση 200 ἐτῶν ἀπὸ τὴν ἐπίσημη κήρυξη τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, θεωρῶ σκόπιμο ἀπὸ ποιμαντικὴ καὶ ἱστορικὴ ἄποψη νὰ ἀναφερθῶ στὸν καίριο ρόλο ποὺ διαδραμάτισε ἡ συμμετοχὴ τοῦ ἱεροῦ κλήρου στὸν Ἀγώνα τοῦ 1821 καὶ ἰδιαίτερα στὴ μαρτυρικὴ δράση ὁρισμένων κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας σὲ αὐτόν, ὡς ἐν Χριστῷ παράδειγμα αὐταπαρνήσεως καὶ ὁμολογίας.

τῆς Ἐκκλησίας ποὺ εἶναι ἡ πορεία πρὸς τὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ καὶ γι' αὐτὸ τὴν κτυπᾶ. Δὲν ἔχουν πείρα, ἐμπειρία. Ἀλλὰ καὶ ἐμεῖς ἂν ζούσαμε τὸ Μυστήριο τῆς Ἐκκλησίας, μὲ ὅλα αὐτὰ ποὺ συμβαίνουν γύρω μας, θὰ ἔπρεπε νὰ εἴχαμε χαρά. Ναὶ χαρά! Μᾶς τὸ λέγει τὸ Εὐαγγέλιο διὰ μέσου τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου: «Νὰ ἔχετε μεγάλην χαρὰν ἀδελφοί μου, ὅταν πέσετε σὲ διάφορες δοκιμασίες, διότι πρέπει νὰ ξέρετε ὅτι ἡ δοκιμασία τῆς πίστεώς σας παράγει ὑπομονήν, ἡ δὲ ὑπομονὴ ἂς κάνει τέλειον ἔργον διὰ νὰ εἶσθε τέλειοι καὶ ὁλοκληρωμένοι καὶ νὰ μὴν ὑστερῆτε σὲ τίποτα».[3]

Στῶμεν καλῶς! Στῶμεν μετὰ φόβου! Ζεῖ Κύριος ὁ Θεός! Δὲν μᾶς ἐγκαταλείπει! Ἀρκεῖ νὰ δείξουμε λίγο φιλότιμο καὶ νὰ βάλουμε ἀρχὴ μετανοίας ποὺ εἶναι ἡ ἀξιώτερη εὐχὴ γιὰ τὸ νέον ἔτος.

Ὅπως γνωρίζετε, αὐτὸ τὸ ἔτος 2021, θὰ ἑορτάσουμε τὰ 200 χρόνια ἀπὸ τὴν ἐθνεγερσία τοῦ 1821. Οἱ Πατέρες μας ἀσκήθηκαν στὴν ὑπομονὴ καὶ ἀγωνίσθηκαν «γιὰ τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστη τὴν ἁγία καὶ τῆς Πατρίδος τὴν ἐλευθερία». Γεγονὸς ποὺ ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως λησμονοῦμε. Ἂς διδαχθοῦμε ἀπὸ τὴν Ἱστορία μας. Τὸ χρωστᾶμε στὸ μέλλον τῆς πατρίδος μας καί, ὅπως εἶχε πεῖ ὁ πρῶτος Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος, ὁ Ἰωάννης Καποδίστριας στὶς 20 Ἰανουαρίου 1828 στὴν Αἴγινα, αὐτὸς ὁ σπουδαῖος Κυβερνήτης καὶ φίλος τοῦ Θεοῦ, «εἰ ὁ Θεὸς μεθ' ἡμῶν, οὐδεὶς καθ' ἡμῶν».

Ἔτη πολλὰ μετανοίας καὶ εὐλογιῶν

Διάπυρος πρὸς
τὸν Κύριον εὐχέτης

Ὁ Μητροπολίτης
† ὁ Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Παντελεήμων

[3] Ἰακ. α΄, 2-4.

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ 2021

«Πιστεύω πὼς τὸ μέλλον εἶναι τὸ παρελθόν, ποὺ ξανάρθε ἀπὸ τὴν ἄλλη πόρτα»[1]

Κάθε φορὰ ποὺ ἀνατέλλει τὸ νέο ἔτος ἀνταλλάσσουμε εὐχὲς καὶ τὸ τί προσδοκοῦμε σ' αὐτὴν τὴ νέα μας πορεία. Γιὰ τοὺς χριστιανοὺς εἶναι ἢ ἔπρεπε νὰ εἶναι ἡ κατανόηση τῆς φθορᾶς καὶ ἡ πορεία πρὸς τὴν αἰωνιότητα.

Ἡ Θεία Λειτουργία, ποὺ εἶναι ἡ πορεία πρὸς τὰ ἔσχατα, σύμφωνα μὲ τὸν Ἅγιο Μάξιμο τὸν Ὁμολογητή, ἀρχίζει μὲ τὴ δοξολογικὴ ἔκφραση: «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων».

Αὐτὸς εἶναι ὁ προορισμὸς τῆς ζωῆς μας. Γιὰ νὰ πετύχουμε τὸν σκοπό μας χρειάζεται πίστη, ὑπομονή, ἐπιμονή, ἀγώνας, μετάνοια, ἀγάπη, μακροθυμία καὶ γνώση τοῦ ἑαυτοῦ μας, ποὺ ὁδηγοῦν στὴ διόρθωση τοῦ παρόντος ποὺ θὰ ἔχει γεύση μέλλοντος, διότι θὰ ἔχουμε ἐντοπίσει τὰ λάθη τοῦ παρελθόντος. Ἂν δὲν ἑστιάσουμε μὲ τὴ Χάρη τοῦ Θεοῦ σ' αὐτὴν τὴ στάση ζωῆς, τότε κάθε φορὰ ποὺ θὰ ἐνσκήπτει ἕνας πειρασμός, μιὰ δοκιμασία, ἢ ὅπως τώρα μιὰ ἐπιδημία, θὰ εἴμαστε ἀπροετοίμαστοι, ἀδύναμοι καὶ συγχυσμένοι ἀπὸ τὴν παραπληροφόρηση, τὴ διαστρέβλωση τῆς ἀληθείας καὶ τὴν ἐπιβολὴ τοῦ ψεύδους. Ἀποτέλεσμα ὅλων αὐτῶν εἶναι ἡ ταραχή, ἡ δειλία καὶ ὁ φόβος, διότι «χτίσαμε τὸ σπίτι μας πάνω στὴν ἄμμο καὶ ἦλθαν δύσκολες στιγμὲς καὶ τὸ παρέσυραν»,[2] ὅπως μᾶς λέγει ὁ Κύριος στὸ Εὐαγγέλιό Του.

Πρέπει νὰ ξέρουμε πὼς ὁ κόσμος δὲν γνωρίζει τὸ θαῦμα, τὸ μυστήριο

[1] Ἀρθοῦρος Πινέρο 1855-1934.

[2] *Ματθ. ζ΄, 27.*

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ & ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ • ΕΤΟΣ Η΄ • ΤΕΥΧΟΣ 29ο • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ 2021

Περιοδικὸν

Παρρησία

Τριμηνιαία Ἔκδοσις
Οἰκοδομῆς καὶ Ἐνημερώσεως

Ἰανουάριος-Μάρτιος
ΕΤΟΣ Η΄ – ΤΕΥΧΟΣ 29ο

ΕΚΔΟΤΗΣ
Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
κ. Παντελεήμων

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Ἱερὰ Μητρόπολις
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Τηλ. 25310 22642
Fax: 25310 23439

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Πρωτ. Σταῦρος Κολιούσης
Ἱεροδιάκ. Ἰάκωβος Μαλακούδης
Γεώργιος Χρ. Τσιγάρας

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ
Γεώργιος Χρ. Τσιγάρας

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
Σπυρίδων Κιοσσὲς

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ
Γιάννης Μενεσίδης

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΔΕΚΤΑΙ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ
ΑΡΘΡΑ-ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
Περιοδικὸν Παρρησία
Ἱερὰ Μητρόπολις
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Τ.Θ. 306, Τ.Κ. 69100 Κομοτηνὴ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ
Τυπογραφεῖον «Ἐπικοινωνία Α.Ε.»
Ἔναντι Πανεπιστημιουπόλεως
69150 Κομοτηνὴ
Τηλ. 25310 31332
E-mail: epikoinonia.ae@gmail.com

Περιεχόμενα

01.
Πρωτοχρονιὰ 2021
τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας
καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος

03.
Ἡ προσφορὰ τοῦ Ἱεροῦ κλήρου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς στὸν ἀγώνα τοῦ 1821 καὶ ἡ Θράκη
τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας
καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος

10.
Οἱ ἐνέργειες τοῦ Μαρωνείας Θεοκλήτου γιὰ τὴν ἡμέρα τῆς λειτουργίας τοῦ παζαριοῦ τῆς Κομοτηνῆς
τοῦ Ἀναπληρωτῆ Καθηγητῆ τοῦ Δ.Π.Θ.
Ἰωάννη Μ. Μπακιρτζῆ

13.
Ἡ ἁγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστὴ
τοῦ Πρωτοπρεσβύτερου
Δημητρίου Τρέσαλου

16.
«Ἐκκλησιαστικὲς εἰδήσεις»
Ἐπιμέλεια: Ἱεροδιακόνου Ἰακώβου Μαλακούδη

παρρησία

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ & ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ • ΕΤΟΣ Η΄ • ΤΕΥΧΟΣ 29ο • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ 2021